

**ТРИ ХВИЛІ
ДОБРОВОЛЬЦІВ**
— і —
НОВА ЗЕМЛЯ

ДОЛОРЕС КЕННОН

УДК 133:159.9

K22

Перекладено за виданням:

Dolores Kennon. The Three Waves of the Volunteers and the New Earth. — Huntsville: Ozark Mountain Publishing, 2011.

Переклад з англійської Ксенії Стьюарт

Долорес Кеннон

K22

Три хвилі добровольців і Нова Земля / Долорес Кеннон; пер. з англ. Ксенії Стьюарт. — Чернівці: Видавництво Ксенії Стьюарт, 2026. — 512 с.

ISBN 978-617-95582-3-8 (укр.)

ISBN 978-1-886940-15-4 (англ.)

У книзі «Три хвилі добровольців і Нова Земля» Долорес Кеннон розкриває захопливу концепцію душ-добровольців, які прийшли на Землю з вищих рівнів існування, щоб допомогти людству в період глибоких трансформацій. Спираючись на багаторічні дослідження підсвідомості під час сеансів гіпнозу, авторка описує три хвилі цих душ, які відіграють ключову роль у підвищенні вібрацій планети та переході до Нової Землі.

Книга досліджує природу свідомості, досвід минулих життів, контакти з позаземними формами життя та процеси очищення, які Земля проходить перед своїм оновленням. Вона відкриває новий погляд на духовну еволюцію людства і нагадує про глибинний зв'язок кожної душі з Джерелом, його любов'ю та мудрістю.

Це книга стане провідником для тих, хто шукає відповіді на питання про своє призначення, природу реальності та роль людини у великому процесі змін, що відбуваються на планеті сьогодні.

Авторка цієї книги не надає медичних порад і не призначає жодних методів лікування фізичних чи інших захворювань. Медична інформація, наведена в цій книзі, отримана з індивідуальних консультацій і сеансів, проведених Долорес Кеннон з її клієнтами. Вона не призначена для будь-якого медичного діагностування і не замінює медичних рекомендацій або лікування, призначеного вашим лікарем. Тому авторка і видавець не несуть відповідальності за будь-яке індивідуальне тлумачення чи використання цієї інформації.

Було докладено всіх зусиль, щоб захистити особистість і приватність клієнтів, які брали участь у цих сеансах. Місця проведення сеансів зазначені точно, однак імена клієнтів змінені.

УДК 133:159.9

ISBN 978-617-95582-3-8 (укр.)

ISBN 978-1-886940-15-4 (англ.)

Copyright © 2011 Dolores Cannon

All rights reserved

The original title «The Three Waves of Volunteers and the New Earth»

Published by Ozark Mountain Publishing, Huntsville, USA

© Стьюарт К., переклад, 2026

© Видавництво Ксенії Стьюарт,

українське видання, 2026

ЧАСТИНА ПЕРША
ДОБРОВОЛЬЦІ

ВСТУП

Із часу моєї першої зустрічі зі світом непізнаного, що сталася понад сорок років тому, я вважала себе дослідницею та оповідачкою «втрачених знань». Насправді я гіпнотерапевтка, яка спеціалізується на сесіях регресії та простежує причину проблем людей в інших життях, а не в теперішньому. У міру того, як моя практика зростала та розширювалася, я розробила власну гіпнотичну техніку, що приносить миттєве зцілення, тому зараз я викладаю її по всьому світу. Результати виявилися вражаючими. Коли я вперше відчула бажання викладати свій метод, я не знала, чи це можливо, бо коли ти сам щось розробляєш, ти знаєш, як це працює. *Однак* чи зможу я навчити цьому інших так, щоб вони могли зрозуміти? Ось у чому полягала дилема. Але я знала, що ніколи не дізнаюся, якщо не спробую. Занадто багато людей (і деякі з моїх клієнтів) так бояться невдачі, що ніколи не починають. Тож я почала викладати це у 2002 році, і зараз мій метод поширений по всьому світу, і я рада, що мої учні повідомляють про такі ж дива, які спостерігала я. Деякі з них навіть намагаються використовувати техніку, про яку я ніколи б не подумала. Що може бути краще для вчителя, ніж бачити, як його учні застосовують те, чого їх навчили, і не бояться виходити за рамки й досліджувати невідомі шляхи? Мій метод не схожий на інші застарілі методи гіпнозу, які вчать, що потрібно робити саме так, а не інакше. Що ти не можеш відхилитися від інструкції та додати навіть одне слово. Коли я навчаю, то хочу, щоб учень розумів, що саме я роблю, аби він міг самостійно думати. Якщо це не шкодить клієнту, можна вільно експериментувати. Я вважаю, що цей метод надзвичайно гнучкий. Він живий та еволюціонуючий процес. Навіть після стількох років практики, коли я повертаюся додому, я часто кажу своїй доньці Джулії: «Вгадай, про які свої можливості я сьогодні дізналася?» «Вони» багато разів казали мені: обмежень немає, хіба що ви самі їх створюєте. Можливо все. Вас обмежує лише власна уява.

Я думаю, що страх перед невідомим стримує багатьох терапевтів. Вони бояться спробувати щось нове, думати самостійно. Головне, що відрізняє мою техніку, — це те, що я працюю на максимально глибокому рівні трансу — сомнамбулічному рівні. Більшість інших технік утримують клієнта на легших рівнях трансу, де свідомий розум може створювати перешкоди. Коли ви занурюєте людину на найглибший рівень, тоді можна безпосередньо спілкуватися з найбільшим джерелом сили та зцілення, яке лише існує. Я знайшла спосіб, яким можна контактувати з Джерелом усіх знань. Звідси береться інформація, про яку я пишу, і це та частина, яка здійснює миттєві зцілення. Вона надзвичайно любляча й пробачлива. Я називаю цю частину Підсвідомістю, бо не знала, як інакше її назвати, коли тільки починала. Коли мене просять дати їй визначення, я кажу, що ви можете назвати це Вищим Я, Вищою Свідомістю або Наддушею. Вона така велика і така всеосяжна, що має відповіді на все. «Вони» кажуть, що їм байдуже, як я їх називаю, бо в них все одно немає імені. Деякі з моїх учнів запропонували називати це Надсвідомістю, а не Підсвідомістю. Я не знаю, чи було б це ефективніше, чи ні. Я просто знаю, що те, що я роблю, працює, тому «не чіпай те, що не зламане».

У перші роки моєї роботи цей зв'язок проявлявся епізодично й ледь помітно, і я насправді не знала, з ким говорю. Знадобилося кілька років роботи, перш ніж я усвідомила, що саме я відкрила. Потім почалася розробка методу для налагодження контакту під час кожного сеансу. Це виявилось безцінним для моєї роботи. Люди кажуть: «Хіба ви не знаєте, що творите дива?» Я їм відповідаю: «Я нічого не роблю! Це вони! Я лише посередник, вони виконують роботу». Ця велична й дивовижна частина знає все про всіх. І вона щиро дбає про кожну людину. Немає секретів, «вони» знають тебе краще, ніж ти сам. Тож коли клієнт приходить до мене, я знаю, що він отримає все, що йому потрібно знати. Усе, що Підсвідомість вважає за доцільне для розуміння. Я ніколи не знаю, що станеться, тому не можу контролювати сеанс чи керувати ним. Я працюю з «ними» так довго, що зазвичай знаю, якими будуть деякі відповіді, бо вони завжди однакові, проте, керуючись логікою, я

про це не подумала б. У «них» є своя власна логіка. Тож я кажу клієнту, що ніколи не знаю, яка інформація прийде під час сеансу. Щоразу це відбувається по-різному, але інформації ніколи не буде більше, ніж клієнт може витримати. Я ніколи не знаю, з чим буде пов'язана відповідь: з кармічними проблемами чи з чимось іншим. Тепер відповіді, здається, більше зосереджені на «чомусь іншому», і я сформуvala свою концепцію про Три хвили добровольців. Я перша, хто визнає, що такий погляд на планетарну трансформацію є водночас приголомшливим і вражаючим.

Протягом двадцяти п'яти років я також розслідувала спостереження за НЛО та ймовірні викрадення людей. Багато із цього було описано в моїх книгах, головним чином у «*Хранителів*» (*The Custodians*), і я знайшла багато інформації та відповідей на запитання, біля яких інші могли лише покрутитися поруч. Позаземні істоти щедро давали мені відповіді на будь-які питання, які я тільки могла уявити. Я думала, що в цій галузі більше нічого досліджувати. І знову «вони» мене здивували. За останні кілька років я побачила фрагменти набагато більшої картини, що стоїть за спостереженнями й дослідженнями. Я думала, що нарешті розгадала загадку їхньої причетності до людської раси. Але під час сеансу в 2009 році мені нарешті дали те, що я вважаю «відсутнім елементом» усієї головоломки про НЛО. Увімкнулася, як кажуть, лампочка, і все почало складатися до купи. Невдовзі я зрозуміла, що із самого початку в мене були всі частини пазла. Вони були розкидані по всіх моїх роботах, особливо в «*Хранителів*» і серії «*Багатовимірний Всесвіт*» (*The Convolved Universe*). Вони надходили через тисячі клієнтів під час наших сеансів регресійної терапії. Я вже склала разом частину історії і думала, що маю повну картину. Аж потім я раптом виявила, що існувало щось більше — і воно було прямо переді мною всі ці роки. Я, мабуть, досі не знаю всієї історії. Я впевнена, що на цьому шляху ще будуть сюрпризи, але нарешті настав час підняти завісу.

Протягом останніх кількох років завіса стає все тоншою, і я помітила це у своїй терапевтичній практиці. Усе більше людей усвідомлюють, що буденне життя, яке вони ведуть, не є причиною їхнього приходу на Землю. Такі відповіді продовжують надходити від сесії до сесії: «Час прокидатися!», «У тебе є місія!», «Час починати!», «Перестань гаяти час!», «У тебе обмаль часу, щоб виконати те, для чого ти прийшов на Землю!».

Протягом сорока років, що я займалася регресією в минулі життя і терапією, патерни завжди були однаковими. Звичайно, завжди існували винятки з правил, і саме про це я писала у своїх книгах. Але, як правило, клієнт повертався до відповідного минулого життя, щоб отримати пояснення проблем, з якими він стикається у своєму теперішньому житті. Чи були це проблеми в стосунках, проблеми на роботі чи проблеми зі здоров'ям — відповідь зазвичай можна було простежити в одному минулому житті або серії (патерні) подібних життів, де вони повторювали ту саму карму з тими самими людьми. Я знала, що відповідь полягає в тому, щоб розірвати це коло, і це можна зробити, якщо підсвідомість клієнтів покаже їм зв'язок. Тоді вони могли б зцілитись і завершити процес. Однак протягом останніх кількох років характер моєї роботи почав змінюватися, я постійно зустрічала різні типи клієнтів. Слід рішуче наголосити, що на перший погляд у цих людях немає нічого незвичного. Вони цілком нормальні й живуть звичайне життя, як і всі інші. Вони звертаються до мене по допомогу для вирішення своїх проблем. Відповіді, що з'являлися на цих сеансах, вони свідомо ніколи б не змогли собі уявити. Здається, що ми справді багатогранні істоти. Ми бачимо своє життя крізь одну перспективу, ніколи не знаючи інших шарів, що лежать трохи нижче від поверхні. Невідомі нашій свідомості, вони, проте, мають величезний вплив на наше життя. У нас є набагато більше, ніж ми можемо собі уявити. У цьому й полягає ілюзія. Ми думаємо, що знаємо себе, але чи знаємо ми насправді?

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

ВІДКРИТТЯ ТРЬОХ ХВИЛЬ

Мої дослідження в галузі гіпнозу привели мене до неймовірних подорожей крізь час і простір для вивчення історії минулого й можливостей майбутнього. Коли я вперше розпочала свої дослідження за допомогою терапії минулих життів, я думала, що до мене будуть приходити лише люди, які пам'ятають життя на Землі, бо це було все, про що ми знали. Моя система переконань справді розширилася й удосконалилася за останні сорок років. У міру просування моєї роботи я отримувала багато інформації про початок життя на Землі. Мені сказали, що прийшов час для того, щоб ці знання почали розповсюджуватися. Ми переходимо в новий світ, новий вимір, де ця інформація буде оцінена й застосована.

Під час своєї роботи я багато чула про те, що все складається з енергії — форма і вигляд визначаються лише частотою та вібрацією. Енергія ніколи не вмирає, вона лише змінюється. Мені сказали, що Земля змінює свою вібрацію та частоту й готується піднятися у новий вимір. Нас постійно оточує незліченна кількість вимірів. Ми не можемо їх побачити, бо зі збільшенням швидкості їхніх коливань вони стають невидимими для наших очей. Для нас важливо знати більше про цей перехід до нового виміру, тому що зараз ми перебуваємо в його центрі і скоро настане його кульмінація.

Земля — це школа, яку ми відвідуємо, щоб засвоїти уроки, але це не єдина школа. Ви жили на інших планетах і в інших вимірах. Ви робили так багато речей, що навіть уявити собі не можете. Багато людей, з якими я працювала протягом останніх кількох років, регресували до життів, де вони були світловими істотами, які жили в стані блаженства. У них не було жодної причини приходити в щільність і негативність Землі. Вони *добровільно* прийшли на допомогу людству та Землі в цей час. Я

мала справу з тим, що вважаю трьома хвилями цих нових душ, які живуть на Землі. Вони прийшли саме зараз, тому що більшість тих людей, які проводять тут життя за життям, загрузли в кармі й не розвиваються. Вони втратили з поля зору мету свого життя на Землі.

На початку моєї роботи (і в моїх ранніх книгах) я розмірковувала про те, що в наш час людина не може переживати своє перше втілення на планеті Земля. Я думала, що це має бути поступовий процес: проходження через різні форми життя, перш ніж стати людиною, — повітря, каміння, ґрунт, рослини, тварини, духи природи і, зрештою, люди. Я думала, що коли душа вирішує, що готова спробувати життя людини, вона приходить у примітивне суспільство, щоб мати змогу поступово адаптуватися. Я думала, що вона ніколи не зможе раптово спуститись у наше метушливе сучасне суспільство з його хаотичною енергією. Це було б занадто багато для молодої душі, яка розвивається. Але потім, у 1986 році, я написала книгу *«Хранителі саду»* (*Keepers of the Garden*) про ніжну душу чоловіка, яка переживала своє перше життя на Землі. Він раніше жив на інших планетах і в інших вимірах. Однак на наших перших сеансах він описав кілька очевидних минулих життів на Землі. Тож я замислилася над тим, що ж насправді відбувалося. Чи існували реінкарнації, чи ні. Але тоді мені вперше пояснили теорію імпринтингу. Люди, які прожили на Землі незліченну кількість життів, зберігають спогади про цей досвід у своїх підсвідомих банках пам'яті. Невідомі для свідомості людини, ці приховані спогади є важливими для того, щоб допомогти їй прокласти шлях крізь трясовину людського життя. Без певного досвіду вона не змогла б функціонувати. Новонароджена дитина з'являється на світ чистою, без жодних упереджень, поки її не навчать батьки та суспільство. Але це далеко не так. Так звана дитина насправді є дуже старою душею, яка пройшла сотні подорожей у складних сценаріях, що ми називаємо життям. Це дає їй щось, що можна використовувати як орієн-

тир (підсвідомо) для того, як жити як людина. Але нові душі на Землі не мають такого досвіду, тому могли б відчувати себе повністю розгубленими. Якби не геніальна концепція, розроблена з боку духу, під назвою «імпринтинг». Коли душа перебуває на духовній стороні, їй показують тип життя, у яке вона ввійде, і вона складає план того, що вона *сподівається* виконати. Вона також укладає контракти з різними душами для відпрацювання будь-якої залишкової карми. Якщо душа не має земного досвіду, на який можна було б покластися, її відправляють до Бібліотеки. Багато, дуже багато моїх клієнтів описували цю Бібліотеку однаково. Тут зберігаються всі знання, усе, що відомо і коли-небудь буде відомо. Також тут є Хроніки Акаші, які є записами кожного життя, яке коли-небудь було прожите з моменту створення світу. Шляхом тривалих обговорень і порад з Бібліотекарем душа вибирає життя, які вона хоче закарбувати у своєму душевному візерунку. Їх порівнювали з нашаруванням або плівкою. Це схоже на похід до бібліотеки для дослідження й перегляду незліченної кількості томів або книг, щоб знайти потрібну інформацію. Цей імпринтинг стає невід'ємною частиною пам'яті нової душі. Я запитала, як я зможу визначити, працюючи з клієнтом, чи є «реальними» спогади, що виникають під час регресії, чи це відбиток. Мені сказали, що я не зможу помітити різницю, бо *все*, не лише спогади, але й емоції та те, що наповнювало життя, також буде закарбовано. Вони сказали, що, оскільки це використовувалося лише як орієнтир для душі, це все одно не мало значення. Оскільки життя багатьох відомих людей часто використовуються як відбиток, це пояснює критику скептиків щодо того, що реінкарнації не існує, оскільки багато людей стверджують, що вони були тією самою важливою особою. Імпринтинг відповідає на цей аргумент. Я запитала їх: «Якщо хтось може закарбувати життя, а не проживати його фактично, чи означає це, що реінкарнації не існує?» Вони сказали: «Ні, бо мають бути прожиті життя, щоб мати матеріал або спогади для записів».

Це мало цілковитий сенс, і це був метод, розроблений для того, щоб чисті, невинні душі могли адаптуватися до

чужого, хаотичного світу. Було б неможливо прибути на Землю без певної підготовки. Ніжна душа не мала б із чим співвіднести себе і була б абсолютно нездатна впоратись із життям тут. Після мого першого досвіду з Філом, молодим чоловіком у *«Хранителях саду»*, я почала частіше зустрічати ці нові душі. Ці випадки описані в книзі *«Багатовимірний Всесвіт»*. Тож те, що я вважала рідкісним явищем, стало дедалі поширенішим. Вони ховалися за своїми відбитками з інших життів і саме це показували іншим гіпнотизерам і дослідникам (особливо тим, хто працює лише на легких рівнях трансу). Оскільки відбитки обираються з певною метою, яку вони використовуватимуть протягом свого життя, «очевидне» минуле життя дасть відповіді на деякі питання, але не на найважливіше. Вище Я у своїй безмежній мудрості дасть клієнту лише те, з чим він може впоратися. І те саме стосується гіпнотизера: якщо він робить лише «маленькі кроки» в невідоме, йому не дадуть складних відповідей. Мені не надавали цю інформацію, поки я не була готова проявити цікавість. Донедавна я все ще думала, що ці чисті, невинні «першоприбульці» трапляються рідко. Але тепер зустріч із ними стала нормою. Вище Я навіть не намагається більше це приховувати. Багато разів клієнт не міг знайти минуле життя, скільки б варіацій моєї техніки я не пробувала. Потім, коли я звертаюсь до Вищого Я за роз'ясненнями, я завжди запитую, чому нам не вдалося нічого знайти. Іноді воно скаже: «Ми могли б йому щось показати, але це був би лише “відбиток”». Потім розповідається, звідки він прийшов і яка його мета на планеті Земля в цей час. Було кілька випадків, коли Вище Я говорило, що людина відмовилася від імпринтів безпосередньо перед тим, як увійти в тіло дитини. І це спричинило хаотичне життя без плану й мети. Тож схоже, що «вони» справді знають, що роблять. Це ми, люди, не розуміємо або не здатні зрозуміти.

Щоб повністю зрозуміти теорію (і «відсутній фрагмент»), яку я збираюся запропонувати, необхідно повернутися до початку, до зародження людської раси.

ЯК ПОЧАЛОСЯ ЖИТТЯ НА ЗЕМЛІ

Щоб зрозуміти, чому ці три хвили добровольців прийшли саме зараз, нам потрібно повернутися до початку — зародження життя в нашому світі. Я знаю, що ця інформація є суперечливою, але коли та сама інформація надходить до мене знову і знову в тисячах регресій, я відчуваю, що ми не можемо її ігнорувати.

Еони тому на Землі не було життя. Було багато вулканів, а атмосферу наповнював аміак. Планету потрібно було змінити, щоб зародилося життя. Під час свого дослідження я дізналася, що існують Ради, які встановлюють правила й положення для створення життя у всьому Всесвіті. Існують Ради на рівні Сонячної системи, Ради на рівні галактики та Ради на рівні всесвіту. Це дуже впорядкована система. Ці вищі істоти подорожують по всьому Всесвіту в пошуках планет, придатних для життя. Кажуть, що досягнення планетою точки, у якій вона може підтримувати життя, — це дуже знаменна подія в історії цієї планети. Після цього їй видається Хартія життя.

Потім різним групам позаземних істот, або вищих істот, дається завдання вирушити й почати життя на цій планеті. Цих істот називають архаїчними або стародавніми. Вони займалися цим з початку часів. Це зовсім не виключає Бога з картини — Він є важливою частиною всієї картини. Ці істоти спочатку приносять одноклітинні організми, щоб змусити їх ділитися й утворювати багатоклітинні організми. Формування організмів залежить від умов на кожній планеті. Після того як вони засіяли планету, вони час від часу повертаються протягом еонів, щоб перевірити ці організми. Часто організми не виживають, і вони знову бачать, що на планеті немає життя. Ці істоти сказали мені: «Ти не маєш уявлення, яким крихким є життя».

Тож із плином часу вони зробили це на Землі, і через деякий час почали формуватися рослини, бо, перш ніж можна буде розводити тварин, потрібні рослини. Коли життя почало розвиватися, вони продовжували повертатися, щоб подивитися й попіклуватися про нього. Вони утворили океани й очистили повітря, щоб різні форми життя могли еволюціонувати.

Зрештою вищі істоти почали створювати розумну істоту. Це ставалося на кожній планеті — саме так формується життя.

У своїх книгах я називаю цих істот «охоронцями саду», бо ми є садом — ми їхні діти. Тепер, щоб створити розумну істоту, їм потрібно було взяти тварину з достатньо великим мозком, яка мала б здатність до навчання, і таку, яка мала б руки, щоб вона могла виготовляти інструменти. Ось чому вони обрали мавпу. Деякі люди із цим не погоджуються, але правда полягає в тому, що ми генетично сумісні на 98 %. Ви можете стати донором крові для мавпи, і вона виживе — настільки ми близькі генетично. Але попри це створення людини вимагало генетичних маніпуляцій і поєднання інших клітин і генів, привезених з усього Всесвіту. Вони сказали, що ми ніколи не знайдемо відсутню ланку — її не існує. Наша еволюція перестрибувала через покоління. Це сталося не випадково.

Із часом щоразу, коли людству потрібно було щось дати, ці істоти приходили й жили з людьми, даючи їм те, що їм було потрібно. У кожній культурі світу є легенди про «носіїв культури». В індіанців є жінка, яка вирощувала кукурудзу і навчила їх садівництву. Існують легенди про тих, хто навчив нас добувати вогонь і розвивати сільське господарство. У всіх легендах світу ці істоти приходять з неба або з моря. Це були вчителі, і вони могли жити скільки завгодно. Саме вони дійшли до нас у легендах про богів і богинь. Це відбувається й досі, але вони не можуть жити серед нас — вони були б надто помітними. Тож коли вони хочуть дати нам нові ідеї, щоб пришвидшити нашу еволюцію, вони тепер поміщають їх в атмосферу. Хто підхопить цю ідею, той і винахідник. Їм байдуже, хто це буде, головне, щоб це було в певному часовому відрізку. Ми всі знаємо різних людей, які працюють над тим самим винаходом одночасно. Прикладом цього є вільна енергія, про яку я чую під час своїх подорожей і яку розробляють багато людей по всьому світу.

ЗАГУБЛЕНИЙ РАЙСЬКИЙ САД

Коли на Землі була створена розумна істота, Рада вирішила дати нам свободу волі й подивитися, що ми з нею зробимо. Є

планети, де немає вільної волі. Директива «Зоряного шляху» про невтручання цілком і повністю реальна. Це частина директив Ради: вони не можуть перешкоджати розвитку розумного виду. Вони можуть допомогти, навчаючи нас і даючи нам знання, але вони не можуть втручатися. Я запитала, чи не вважається втручанням, коли вони приходять і дають нам те, що нам знадобиться в нашій еволюції (вогонь, рослини тощо). Вони сказали: «Ні, це подарунок, який ми даємо вам одноразово, щоб допомогти вам на наступному етапі вашого розвитку. Що ви із цим робите — це ваша вільна воля». Багато разів ми брали їхній дар і використовували його для чогось негативного чи руйнівного, що не було їхнім наміром. Я сказала: «Хіба ви не могли тоді повернутись і сказати, що люди неправильно використовують подарунок»? Вони сказали: «Ні, *це* було б втручанням. Ми даруємо це вам. Що ви із цим робите — це ваша вільна воля. Ми можемо лише стояти осторонь і з подивом хитати головами перед складнощами, з якими люди стикаються, але ми не можемо втручатися». Єдиний виняток із цього правила — це досягнення такого етапу розвитку, коли люди могли б знищити світ. Цього не можна було допустити, бо це дало б відлуння в усіх галактиках, порушуючи роботу дуже багатьох планет і навіть життя в інших вимірах. Ви б не подумали, що така маленька планета, навмисно ізольована в цій частині нашої Сонячної системи, може мати такий значний вплив. Але вони сказали, що наслідки будуть надзвичайно далекосяжними й руйнівними.

Ми мали бути ідеальним видом, який ніколи не хворітиме і зможе жити скільки завгодно. Земля мала бути схожою на Едемський сад, ідеальним місцем, але сталося щось несподіване, і це змінило весь план. Коли життя почало успішно розвиватися, на Землю впав метеорит, який приніс бактерії, що спричинили хвороби. Це був перший випадок, коли хвороба була завезена на Землю. Коли це сталося, істоти, які контролювали еволюцію Землі, повернулися до Ради. Вони запитали, що робити тепер, коли їхній ідеальний експеримент зіпсовано. Було багато смутку. Питання полягало в тому, чи знищити все і почати спочатку, чи дозволити життю продовжувати розвива-

тися. Рада вирішила дозволити життю йти далі й розвиватися, оскільки на це було витрачено так багато часу й зусиль. Вони дозволили, хоч і знали, що через хвороби життя на Землі ніколи не буде ідеальним, як планувалося спочатку.

Ці вищі істоти продовжували спостерігати за нашою еволюцією здалеку, але в 1945 році сталося те, що *справді* привернуло їхню увагу, — вибух атомної бомби наприкінці Другої світової війни. Не передбачалося, що на тому етапі нашої еволюції в нас буде атомна енергетика. Вони знали, що ми не зможемо її контролювати, що ми використаємо її для знищення.

Коли атомну енергетику мали ввести в нашу часову лінію, її призначали для використання на благо. Я сказала, що ми використовували це на благо — для електрики тощо. Вони пояснили, що оскільки її спочатку створили як зброю, вона завжди носитиме цю негативну ауру й ніколи не дасть тієї великої користі, яку мала б давати. Ми шойно пережили жахливу Другу світову війну, тому вони знали, що ми ніколи не зможемо контролювати щось таке потужне, як атомна енергетика. Це була просто людська природа, і вони були надзвичайно стурбовані тим, що це може призвести до руйнування. Під час розробки атомної бомби вчені насправді не знали, з чим вони експериментують. Це був невідомий елемент. Їм сказали, що вони цілком можуть запалити всі атоми водню в атмосфері й спричинити потужний вибух, який може знищити наш світ. Але вчені проігнорували це попередження, і їхня цікавість спонукала їх до експериментів. Про все це розказано в моїй книзі *«Душа пам'ятає Хіросіму»* (*A Soul Remembers Hiroshima*), у якій описано, як я роками досліджувала розробку бомби. Також після закінчення війни між країнами панувала велика недовіра, що призвело до накопичення ядерних арсеналів. Тож побоювання вищих істот були цілком обґрунтованими. Ми не знали, із чим граємося. Це був надзвичайно небезпечний і турбулентний період.

Саме в цей час, наприкінці 1940-х і на початку 1950-х років, почали поширюватися чутки про спостереження НЛО. Вищі істоти повернулися до Ради й запитали, що робити, оскільки їм не дозволено втручатись у вільну волю людства. Саме тоді

Рада запропонувала, на мою думку, блискучий план. Вони сказали: «Ми не можемо втручатися ззовні, але що, якби ми допомогли зсередини?» Це не втручання — коли ви просите добровольців прийти й допомогти. Ось так по всьому Всесвіту пролунав заклик до душ, щоб вони прийшли допомогти Землі.

Люди на Землі сотні й сотні життів перебувають у полоні циклу реінкарнації, у колесі карми, повертаючись і роблячи ті самі помилки знову і знову. Ми повинні розвиватися, але ми цього не робимо. Це була головна причина того, що Ісус та інші великі пророки прийшли на Землю, — навчити людей, як зійти з колеса карми, допомогти людству еволюціонувати. Але ми все ще робимо ті самі помилки знову і знову: спричиняємо війни і так багато насильства. Тож люди на Землі не змогли б врятувати Землю. Як вони могли допомогти Землі, якщо не могли допомогти навіть собі? Їм потрібні були чисті душі, які не потрапили в колесо карми, які ніколи раніше не були на Землі.

За останні п'ять років моєї роботи я зустрічала дедалі більше душ, які прийшли безпосередньо від Бога і ніколи не були в *будь-якому* фізичному тілі. До мене приходили люди, які поверталися туди, де вони були позаземними істотами, які жили на космічних кораблях або на інших планетах, туди, де вони були в інших вимірах, туди, де вони були світловими істотами й не потребували тіла. Добровольці приходять із захисною оболонкою, що покриває їхні душі, щоб вони не могли накопичувати карму, бо як тільки вони накопичать карму, їм доведеться перероджуватись знову і знову. Зараз по всьому світу є десятки тисяч цих нових душ, і вищі істоти сказали, що їм не потрібно турбуватися про те, що ми знищимо Землю. Кажуть, ми нарешті переخیлили чашу терезів. Ми *зможемо* врятувати світ.

Найчистішими й найневиннішими з усіх є ті душі, які походять безпосередньо від Джерела або Бога. Я запитала, що таке Бог. Вони казали, що наше уявлення — це лише крихітна нитка того, ким Він є насправді. Ми не можемо навіть *наближитися* до розуміння того, ким Він є. Усі вони описують Бога однаково: Він не чоловік, радше жінка, бо жінки — це

творча сила. Але Бог не є ні чоловіком, ні жінкою. Він є величезним Джерелом усієї енергії, яке описується як безмежний Вогонь або Світло. Дехто називає Бога Великим Центральним Сонцем, величезним Джерелом енергії, водночас сповненим любові, безмежної любові. Один клієнт описав Джерело як «Серце Сонця». Серце Творця. Коли чисті істоти, що прийшли безпосередньо від Бога, повертаються до Джерела під час сеансу, вони не хочуть звідти йти. Звідси починали ми всі: спочатку ми були єдині із цим Джерелом. Душі, які прийшли безпосередньо від Бога, кажуть, що немає розділення — все єдине. Я запитала: «Якщо тобі там так подобалося, чому ти залишив те місце?» Усі вони відповідали те саме: «Я почув виклик. Земля в біді. Хто хоче вирушити туди й допомогти?» Навіть ті, хто є позаземними істотами, сказали те саме. А коли вони входять у тіло, як і всі ми, їхні спогади стираються. Я запитувала: «Хіба не легше було б, якби ми пам'ятали, навіщо ми прийшли?» Вони сказали, що якщо знати відповіді, то це не буде іспитом.

ТРИ ХВИЛІ

Отже, мета трьох хвиль має подвійний характер. Перше — змінити енергію Землі, щоб уникнути катастрофи. І друге — допомогти підвищити енергетичні вібрації людей, щоб вони могли перейти в наступний вимір разом із Землею. Оцінка приблизного віку волонтерів трьох хвиль відбулася під час сеансів з багатьма сотнями людей. Усі вони говорили те саме про своє теперішнє життя, і всі вони поверталися до тих самих ситуацій під час сеансу. Тож я почала приблизно класифікувати їх за їхнім нинішнім віком.

Першій хвилі цих душ, яким зараз від 40 до 60 років (народжені після скидання бомби наприкінці 1940-х), адаптуватися було найважче¹. Їм не подобаються насильство й потворність, які вони бачать у цьому світі, і вони хочуть повернутися «додому», навіть якщо свідомо не мають уявлення, де це могло б

¹ Перше видання книги датується 2011 роком, тож читачі можуть самостійно порохувати вік добровольців на даний момент.

бути. Емоції турбують і навіть паралізують їх, особливо сильні, такі як гнів і ненависть. Їм дуже важко перебувати поруч із людьми, які їх виражають. Це різко впливає на них, ніби ці емоції їм чужі й незнайомі. Вони звикли до миру й любові, бо саме це вони відчували там, звідки вони родом. Навіть попри те, що ці люди, здається, мають гарне життя, люблячу сім'ю та добру роботу, багато хто з них намагається покінчити життя самогубством. Здається, немає жодної логічної причини для цього, проте вони настільки нещасні, що не хочуть тут бути.

Добровольцям другої хвили зараз близько 20–30 років. Вони набагато легше йдуть по життю. Зазвичай вони зосереджені на допомозі іншим, не створюють карми й залишаються непоміченими. Їх описували як антени, маяки, генератори, канали енергії. Вони прийшли з унікальною енергією, яка сильно впливає на інших. Їм не потрібно нічого робити. Їм потрібно *бути*. Мені казали, що, просто йдучи через переповнений торговий центр чи продуктовий магазин, вони впливають на всіх, з ким контактують. Їхній вплив дуже сильний, і зазвичай вони цього навіть не усвідомлюють. Парадокс полягає в тому, що, хоча вони впливають на людей своєю енергією, насправді їм некомфортно перебувати серед людей. Так, багато з них залишаються вдома на самоті, щоб уникнути спілкування з іншими, навіть якщо працюють з дому. Таким чином вони зводять нанівець свою мету. Багато хто з Першої та Другої хвили не хоче мати дітей. Вони підсвідомо розуміють, що діти створюють карму, і не хочуть, щоб щось прив'язувало їх до цього світу. Вони просто хочуть виконати свою роботу і вибратися звідси. Багато з них не одружуються, хіба що їм пощастить знайти собі подібного.

Третя хвиля — це нові діти, багато з них зараз підлітки. Вони прийшли з усіма необхідними знаннями на підсвідомому рівні. ДНК кожної людини на Землі зараз змінюється та перебудовується, щоб пристосуватися до нових вібрацій і частот. Але ДНК нових дітей уже змінена, і вони майже готові до змін, які для них проходять з невеликими проблемами або взагалі без проблем. Звичайно, багатьох із цих дітей неправильно розуміють у школах і, на жаль, лікують медикамента-

ми. У нещодавньому медичному звіті йдеться про те, що 100 мільйонам дітей неправильно діагностували СДУГ і призначили прийом риталіну та інших препаратів. Із цими дітьми все гаразд. Вони просто більш просунуті й працюють на іншій частоті. Оскільки вони такі розумні, їм стає нудно в школі. Мені казали, що їм потрібні виклики, щоб підтримувати інтерес. Цю групу називають надією світу. Деяким із цих дітей лише дев'ять чи десять років, і вони вже закінчили коледж. Вони створюють організації, і, що дивовижно, це організації для допомоги дітям усього світу!

Якось я запитала «їх», чому Першій хвилі було найважче. Вони казали, що хтось має бути піонером, першопрохідцем, тим, хто покаже шлях. Вони прокладали шлях, який полегшив би шлях іншим, які йшли за ними.

За останні кілька років (з 2008-го по 2010-й) я кілька разів давала інтерв'ю в популярному радіошоу *Coast to Coast*. Я також брала участь у проєкті «Камелот» та інших популярних інтернет-шоу. Також вже майже шість років я веду власне радіошоу на BBSradio.com, яке транслюється по всьому світу. Кількість електронних листів і звичайної пошти, яку я отримую після кожного із цих шоу, неймовірна. Мій офіс завалений після кожного шоу. Також мої книги вже перекладені понад двадцятьма мовами. Пошта надходить з усього світу, і зміст завжди однаковий. Люди дуже вдячні за інформацію. Вони думали, що вони єдині у світі, хто відчував це небажання бути тут, не розумів насильства у світі, бажав повернутися «додому», серйозно думав про самогубство, щоб вибратися звідси. Їм дуже допомогло усвідомлення того, що вони не божевільні, що вони не самотні. Що вони є одними з багатьох, хто добровільно зголосився прийти й допомогти Землі подолати кризовий стан. Вони просто не були готові до наслідків для своїх ніжних душ.

Були листи від кількох душ старшого віку (народжених у 1930-х і 1940-х роках), які прибули до напливу в кінці 1940-х

і на початку 1950-х років. У їхніх листах ідеться про те, що вони старші, однак мають усі симптоми Першої хвили. Можливо, деяких з них відправили піонерами до масового руху наприкінці 1940-х років? Я завжди вірила в теорію, що збільшення народжуваності завжди відбувається після війни чи катастрофи, коли гине багато людей, і є природним способом заміщення й коригування населення. Але ця інша теорія також може бути поясненням для покоління бебі-бумерів. Воно складається з багатьох волонтерів.

У всіх листах йдеться про те саме: вони вдячні за пояснення, яке має для них сенс. Бувало, що вони навіть підходили до мене після моїх лекцій, плакали й казали: «Дякую. Тепер я розумію». Хоча їм все ще не подобається насильство і вібрація Землі, тепер, коли вони знають, що мають місію, вони сповнені рішучості залишитись і завершити її. Це суттєво змінило їхнє життя.

Я хочу процитувати один з тисяч електронних листів, які я отримала у 2010 році після одного зі своїх радіошоу. «Я хотів би подякувати вам за розмову про Три хвили, бо вважаю, що я один з людей Першої хвили, — я народився в 1961 році. Мій набагато молодший брат, я вважаю, із Другої хвили, — він народився 1980 року. Ми вже багато разів говорили про це і погодилися, що насправді ми позаземні істоти, а не земні! Одного разу в мене було надзвичайно яскраве видіння щодо фактичного планування Трьох хвиль, яке відбулося до мого втілення. Це було досить детально й цікаво. Вам також може бути цікаво дізнатися, що цей план вже одного разу пробували втілити, але він провалився, оскільки кількість добровольців була недостатньо великою! Саме тоді «ми» вирішили відкрити шлюзи й «заповнити палубу» якомога більшою кількістю шляхетних душ, скільки тільки можна буде зібрати. Цього разу, гадаю, план спрацює!»

Замовити книжку можна на <https://highvibebooks.com.ua/try-khvyli-dobrovoltsiv-i-nova-zemlia/>